

jej ter jo vprašal, naj pové, za koliko bi jih dala Matici; 2. dne t. m. sem dobil odgovor, da jih pod 400 gld. ne more dati. — Zato mislim, da Matica ne kupi teh knjig. (Tudi odbor je te misli.)

Gosp. J. Marn se pismeno zahvaljuje sl. odboru za knjige, gimnazijalnim učencem v XII. seji darovane. — Gosp. Janko Pajek, gimnazijalni profesor prosi, da sl. odbor dijakom mariborske gimnazije blagovoli darovati nekoliko iztisov „Olikanega Slovenca.“ — Tej prošnji se pridružim tudi jaz v imenu učencev ljubljanske realke, ter pristavljam, da bi jej koristilo tudi nekoliko iztisov „rudninoslovja“ in „štirih letnih časov“. — Na to tudi g. Praprotnik izreče željo, da Matica nekoliko iztisov svojih knjig podari obrtniškemu učencem št. Jakobske glavne šole; g. dr. Vončina pa isto željo izreče za družbo rokodelskih pomočnikov. (Odbor mariborskim učencem podari: 10 iztisov „olikanega Slovenca“, 20 iztisov „štirih letnih časov“ in 20 iztisov „rudninoslovja“; ravno toliko učencem ljubljanske realke; knjižnici št. Jakobske šole 10 iztisov imenovanih knjig; rokodelski družbi pa 3 iztise „olikanega Slovenca“.)

Po zaslišanem sporočilu gosp. prof. Šolar pové, da so národnega blaga doslé poslali naslednji nabiratelji: 1) Gosp. Oroslav Caf, beneficijant na Ptujem, 2 snopiča (83) „Narodnih pesmic“; 2) gospodje Martin Zarnik, učitelj v Kropi, Frančišek Poznik, poslušalec tehnike v Gradci, M. K., Š. Z. in O. P., gimnazijasti 1 knjigo (s 186 str.) narodnih in družih pesmi, pravlic, pregovorov itd. večidel nabranih v Kropi; — dalje g. Fr. Poznik 1 snopič „svetih pesmi“, prepisanih iz starejše zbirke J. Josta v Kr.; — in M. K. 1 star snopič večidel „svetih pesmi“; 3) gosp. Matevž Trnovec, sodnijski uradnik na Primorskem, 1 snopič (27) „narodnih (večidel pobožnih) pesmi“, nabranih po Goriškem in Beneškem; 4) gosp. A. J., gimnazijast, 1 snopič (17 str.) pesmic iz Gorenjskih Begen; 5) gosp. Gašper Križnik iz Motnika 1 snopič (58) domačih pesmi; 6) gosp. Frančišek Sajevec, zasebni učitelj v Motniku, 1 snopič (21 str.) „narodnih pesmi, pripovedek, pregovorov, običajev, vraž in imen.“ — (Zbirka se je na znanje vzela.)

4. Odsek za izdavanje knjig nasvetuje: a) naj se dá tiskati Vodnikov rokopis. Izročilo se je bilo to delo g. Levstiku, in ker je pred nekaj dnevi poslal Matici razun poezij in komentara tudi nekaj prozaičnih spisov skoro dodelanih, zato so prevzeli to v presojevanje gg. Šolar, Marn in Praprotnik; poročal je o njem gosp. prof. Šolar. Po daljem razgovorjanji se sprejame nasvet dr. Bleiweisov, da Matica izdá spise Vodnikove: življenje, poezije s komentarom, pa tudi prozaični del; kako naj se vravnajo, kaj opusti ali premeni, to naj z vrednikom gosp. Levstikom dožene odsek za izdavanje knjig. — Dalje omenjeni odsek nasvetuje: b) naj se izdá Koledar in Letopis za 1870. leta. Odbor pritrdi; vredbo koledarjevo prevzame g. tajnik Lésar; — o letopisu pa razodene g. dr. Bleiweis, da mu nikakor ni mogoče pri tolikih opravilih še dalje vredovati letopi, in toraj nasvetuje prof. Marn, naj letopisovo vredovanje prevzame prvosednik Matičin, g. dr. Costa, sam. Nasvet podpirajo vsi vprični odborniki, in se sprejame ter ob enem določi, da se po „Novicah“ o tej priliki vnovič povabijo pisatelji. Že pred to razpravo je bral dr. Bleiweis iz pisma g. odbornika Trstenjaka željo, naj Matica opusti izdavanje „Koledarja“ in izdava vsako leto 3 zvezke časopisa, kateri bi bil namenjen strogim znanostim in vednostim, po izgledu češkega muzeja. Predsednik dr. Costa opomni, da je to že odborov sklep (glej sporočilo 5. in 6. odborove seje), ki se izvrši brž, ko dojde dokaj primerne gradiva. —

Gosp. Godčev rokopis: „Jabelčna plemena“ naj se c) po nasvetu odsekovem ponudi kmetijski družbi. Gosp. dr. Bleiweis, spis na tanko pregledavši, hvali delo, ki kaže izvedenega sadjerejca; al le odlomek je iz velike sadjereje, in zarad podob, ki bi morale malane (iluminare) biti, stalo bi na stotine gold., zato bi ga zdaj tudi družba kmetijska ne mógla sprejeti. Enoglasen je bil tedaj sklep, naj se g. pisatelju pošlje nazaj. — Za „Schödlerjevo fiziko“ naj se e) naprosijo za presojevalce gg. prof. Vurnar, J. Zajec in dr. Zupanec, in d) kupijo naj se cenejše, v svinec vlite slike; le g. Lésar je priporočal one v baker.

5. Blagajnik g. dr. Zupanec nasvetuje: Naj Matica skuša kupiti hišo v Ljubljani. Ta nasvet podpirata pismeno tudi gg. odbornika Trstenjak in B. Raič, — uni s pristavkom, da bi ta hiša utegnila prva začetnica biti za slovenski muzej, ta pa z željo, naj bi se v nji napravila narodna tiskarna. Tudi pričujoči odborniki pritrdijo blagajnikovemu predlogu, in volijo se v ta namen v odsek: gg. dr. Zupanec, Ivan Vilhar, Anton Lésar in prvosednik dr. Costa tako, da oziraje se na razodete želje dovršijo to opravilo, vendar preden se pogodba podpiše, naj se predloži odboru v konečno potrjenje.

Naposled naznani g. dr. Vončina, da g. dr. Franjo Rački podari po njem Matici slovenski svoj mnogocenjeni staroslovenski „Assemanov ili Vatikanski Evangelistar“, za katero darilo mu odbor sklene poslati pismeno zahvalo.

Poziv.

Odbor slovenske Matice, zbran 11. t. m., sklenil je med drugim, da Matica za 1870. leta izdá „koledar z letopisom“, kakoršen je bil doslé v navadi, ter je meni izročil vredovanje „letopisa“. Obračam se toraj do slovenskih pisateljev s prošnjo, da me podpirajo s tehtnim in raznoličnim slovstvenim blagom, kterege se nadjam do 1. maja t. l. Ako dobim mnogo gradiva, izdá Matica vsled sklepa 5. odborove seje, še poseben zvezek, kteremu se nadene imé „Časopis Matice slovenske“, kakoršnega želi tudi odbor; ta časopis bode se redno izdajal, ako se bode redno pošiljalo gradivo in to iz vseh vednosti. Pri tej priliki dalje naznanjam, da vse národne družbe, na pr. čitalnice jako ustrezajo odboru in gotovo tudi Matičinim udom, ako za prihodnji koledar Matici pošljejo izkaz, iz kterege se razvidi, kedaj so se ustanovile, kakov namen imajo, koliko družbenikov sedaj štejejo, kdo jim je predsednik, njegov namestnik, blagajnik in tajnik in vse posebne znamenitosti. Iz teh naznanil se sestavi glavni pregled vseh društev, ki se prizadevajo narodu pomagati do vzbude in omike.

V Ljubljani na dan sv. Jožefa 1869.

Dr. E. H. Costa, prvosednik Matice slov.

Poziv slovenskim pisateljem in vredništvom.

Slavjanski komitet v Moskvi želi sestaviti knjižnico iz knjig, ki izhajajo zunaj ruske države v slovanskih jezikih. Zato se obrača do vseh vredništev slovanskih časnikov, do pisateljev in izdajateljev novih knjig, da jih blagovolijo darovati knjižnici v Moskvi. — Ker pa po ruskih poštnih pravilih vnanji časniki le po moskovski časopisni ekspediciji morejo prejemati; zato prosi komitet vredništva, ktera hočejo podariti liste, naj to prej naznanijo komitetu, da se listi ne zavračajo na meji. V 3 ali 4 tednih je dogovor dognan, in potem se pošiljanje darovanih časopisov lahko začne. (Kon. prih.)